

הוכן ע"י כולל עיון הדף

ת.ד. 43087, הר נוף, ירושלים 91430
טל/פקס 6515004 • daf@dafyomi.co.il

נזיר דף יד.

האומר "הריני נזיר ונזיר כשיהיה לי בן" או איפכא, ונטמא בזמן מנין נזירות בנו, מה הדין?

רישא: "הריני נזיר ונזיר כשיהיה לי בן" - משלים שלו ואח"כ מונה לבנו	סיפא: "הריני נזיר כשיהיה לי בן ונזיר" - מתחיל בשלו וכשנולד בנו פוסק ומונה לבנו	
לר' יוחנן	סותר גם הימים שמנה מנזירות בנו ¹	אינו סותר רק של בנו
לריש לקיש	אינו סותר - כל נזירות לחוד ²	- דנזירות שלו כבר השלים לגמרי

נזיר דף יד:

נזיר שנצטרע ונטמא למת בימי צרעתו³,
או נזיר שגילחווהו לסטים ומשלים ימי גידול שערו⁴ ונטמא בהם מה הדין?

נטמא ביום גידול שער		נטמא בימי צרעתו	
סותר	לרב	סותר	לר' יוחנן
אינו סותר	לשמואל	אינו סותר	לריש לקיש

"קידש שער בדם" ונטמא. פי', שלאחר שנזרק דם קרבנותיו קודם שגילח נטמא, מה הדין?

לענין הבאת קרבנות שוב	לענין לשתות בין ולגלח	
סותר קרבנותיו ונטהר ומביא קרבנות שוב ומגלח ושותה יין	סותר קרבנותיו ונטהר ומביא קרבנות שוב ומגלח ושותה יין	לר' אליעזר - תגלחת מעכבת
אמר רב חסדא: אין לו תקנה ⁵	מותר מיד אחר קרבנותיו	לרבנן - תגלחת אינה מעכבת

¹ פי', כיון שהדין הוא שמתחיל למנות מהנזירות שלו עד שיולד לו הבן, וכשיוולד לו הבן פוסק מהנזירות של עצמו באמצע - ומונה את כל הנזירות שקיבל בשביל בנו, ושוב משלים את הימים שחסר לו מהנזירות של עצמו. וסובר ר' יוחנן שכיון שבזמן נזירות בנו עדיין לא השלים את הנזירות הראשונה, לכן אם נטמא בזמן נזירות בנו, סותר גם את הנזירות הראשונה שקיבל בשביל עצמו. כיון שהיא נזירות אחת ארוכה שהרי אינו מגלח אלא לאחר שישלים את שלו ואת של בנו.

² הואיל ובשעה שנטמא, לא מנה את הנזירות של עצמו, לכן אינו סותר אותה. וביארו התוס' (בד"ה פשוט), דכל מחלוקת ר' יוחנן ור"ל היא בסיפא, אבל ברישא לכו"ע אינו סותר דהרי גמר נזירותו, וכנ"ל.

³ דהדין הוא שכל ימי חלוטו (דהיינו בזמן שהוא מצורע מוחלט) אינו מונה לנזירות, ולכך יש לדון האם כשנטמא למת בימי חלוטו אלו, האם סותר או לא. ונחלקו בזה ר' יוחנן ור"ל, דלר' יוחנן סותר דסוף סוף הוא עדיין באמצע נזירותו. ולר"ל אינו סותר, דצרעת לחוד ונזירות לחוד.

⁴ פי', נזר לי יום, ואחר עשרים יום גילחווהו לסטים בעל כרחו, דהדין הוא דמסיים נזירותו ביום שלשים, אולם אינו יכול לגלח ולהביא קרבנותיו עד שישלים עוד עשרים ימים - שיהיה לו גידול שער לי יום. והנידון אם נטמא באותם ימים של גידול השער.

⁵ פי', אין לו תקנה למצות גילוח לעשות אותה כתיקונה **בטהרה**, דהרי מיד שהביא קרבנותיו נסתלקה נזירותו ומותר לגלח ולשתות בין.

הוכן ע"י כולל עיון הדף

ת.ד. 43087, הר נוף, ירושלים 91430

טל/פקס 6515004 • daf@dafyomi.co.il

נזיר דף יד:

נזיר שגמר נזירותו, ועדיין לא הביא קרבנותיו, מה דינו?

לעניין שתיית יין וגילוח	לעניין טומאה	
אסור ואינו לוקה	לוקה ¹ - כתיב "וטמא ראש נזרו" ²	לר' יוסי בר' חנינא
לוקה	לוקה	לברייתא

¹ ולענין סתירת ימי נזירותו, תלוי דאם עומד ביום אחד אחר השלמת נזירותו, סותר מדרבנן ל' יום. ואם עבר יותר מיום אחד - אינו סותר כלום.

² ודרשינן מי שנזירותו תלויה בראשו, דהיינו שאין עליו נזירות אלא מחמת שלא הביא עדיין את קרבנותיו ואסור לו עדיין לגלח - דהרי אין מגלח אלא אחר הבאת הקרבנות וזריקת הדם, ולכן לוקה על איסור טומאה - כיון שבפירוש נתרבה. אבל על שאר איסורים כשתיית יין ותגלחת אינו לוקה, כי רק טומאה תלה בראשו.